

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 11/2011-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. marca 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa o sťažnosti maloletého F. Ď., L., zastúpeného zákonnou zástupkyňou Mgr. G. B., L., právne zastúpeného advokátom JUDr. J. G., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 164/08 v čase po vydaní uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo maloletého F. Ď. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 164/08 v čase po vydaní uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 164/08 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Maloletému F. Ď. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť mu na účet jeho zákonnej zástupkyne Mgr. G. B., L., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Maloletému F. Ď. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov), ktorú j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. G., T., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 11/2011-14 z 13. januára 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť maloletého F. Ď., L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného zákonnou zástupkyňou Mgr. G. B., L. (ďalej len „zákonná zástupkyňa sťažovateľa“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 164/08 v čase po vydaní uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že návrhom podaným 4. októbra 2006 sa sťažovateľ na okresnom súde domáhal od odporcu zaplataenia finančnej sumy z titulu zásahu do jeho osobnostných práv, k zásahu do ktorých malo dôjsť tým, že pri dopravnej nehode odporca

usmrtil jeho matku a starého otca. Podľa sťažovateľa potom, ako ústavný súd už v minulosti uznesením č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009 konštatoval, že ústavným súdom zistené prieťahy, resp. nečinnosť okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 164/08 nie sú takej intenzity, aby odôvodňovali konštatovanie porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy, okresný súd aj naďalej zotrúva v nečinnosti v predmetnej veci, pričom v tejto súvislosti sťažovateľ v sťažnosti uviedol: *„Po rozhodnutí Ústavného súdu SR okresný súd vo veci stále nekoná, s výnimkou jedného pojednávania za celé 4 roky.*

Sťažovateľ podal dňa 24. 8. 2010 sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú Okresný súd v Piešťanoch vybavil podaním zo dňa 24. 9. 2010 č. k. Spr. 628/2010, v ktorom neuviedol nič, čo by sťažovateľa oprávňovalo domnievať sa, že dôjde k náprave, iba ospravedlňoval doterajšiu nečinnosť súdu.“

Vzhľadom na uvedené je sťažovateľ tohto názoru, že okresný súd koná v jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými prieťahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu vo veci s obzvlášť tragickými následkami, *„pričom osobitne v takýchto prípadoch je rýchle rozhodnutie pre nápravu protiprávneho zásahu potrebné a má aj svoj materiálny význam“.*

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného tiež uviedol:

„Čo sa týka samotnej podstaty vzniku zbytočných prieťahov v tomto konaní s konečnou platnosťou o nich rozhodne ústavný súd, sťažovateľ sa však domnieva, že prieťahy vznikli a ďalej vznikajú v dôsledku nekonania súdu ako aj v dôsledku neefektívnych procesných úkonov súdu v tejto veci.

Prieťahy sú spôsobené takmer úplnou absenciou činnosti súdu smerujúcou k skončeniu veci, čo trvá už 4 roky.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Konaním Okresného súdu v Piešťanoch vo veci vedenej pod č. k. 4 C 164/2008, došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi sa priznáva podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 Eur.

Okresný súd v Piešťanoch sa zaväzuje zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia sumu 7 000 Eur.“

Sťažovateľ si uplatnil aj úhradu trov konania pred ústavným súdom v dôsledku jeho zastúpenia advokátom.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr 71/2011 zo 14. februára 2011 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 3. marca 2011.

2.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných okresným súdom v skúmanom konaní uviedla:

«Súd v súčasnosti pokračuje takmer plynulo v konaní a uvedené zdržania (po 24. 09. 2010) majú objektívny charakter - zapožičanie spisu, či subjektívny charakter, pri ktorom však zavinenie nie je na strane súdu - nepredloženie doručenky zo strany Slovenskej pošty. Navrhovateľ tvrdí, že na jeho sťažnosť na prieťahy konaní súd vo svojom upovedomení o spôsobe jej vybavenia zo dňa 24. 09. 2010 neuviedol nič, čo by malo viesť k náprave iba ospravedlňoval doterajšiu nečinnosť. S uvedeným tvrdením sa nie je možné úplne stotožniť. Navrhovateľ bol upovedomený, že dňom 24. 09. 2010 je zákonnou sudkyňou Mgr. K. A., ktorá si v prvom rade musí preštudovať spis a „následne vykoná procesné úkony smerujúce k odstráneniu prieťahov v konaní“, čo sa aj stalo dňa 12. 10. 2010 ustanovením znalca (už 16 dní po vybavení sťažnosti a odo dňa kedy sa stala zákonnou sudkyňou). Táto doba v sebe zároveň zahŕňa nielen úkon, ale aj štúdium spisu. Vykonávanie úkonov bez dôkladného štúdia, by nemalo zmysel. Z toho vyplýva, že v konaní sa od vybavenia sťažnosti plynulo koná a sťažnosť ako prostriedok nápravy svoj účel splnila.

Záverom uvádzam, že netrvám na ústnom pojednávaní a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania..., nakoľko nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol:

„V predmetnej veci súhlasím, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu, pretože od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

K vyjadreniu Okresného súdu v Piešťanoch č. Spr. 71/2011 zo 14. 2. 2011 nepovažujem za potrebné sa vyjadrovať, moje vyjadrenie by už tiež nič nové neprinieslo.

Chcem iba uviesť, že Ústavný súd SR rozhodnutím č.k. IV. ÚS 53/09-14 zo dňa 19. 2. 2009 priedahy v konaní už konštatoval, ale nedosahovali takú intenzitu, aby ich bolo možné považovať za zbytočné priedahy v konaní.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom okresného súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil v období po vydaní uznesenia č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009 tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 4 C 164/08:

- 18. marec 2009 – v súvislosti so žiadosťou právneho zástupcu odporcu ešte z 18. augusta 2008, ktorou sa domáhal, aby sa konania vedené okresným súdom pod sp. zn. 4 C 164/08, 7 C 277/08 a 4 C 184/08 spojili na spoločné konanie z dôvodu, že pozostali po zomrelých

pri dopravnej nehode si v týchto konaniach od odporcu nárokujú zaplatenie nemajetkovej ujmy za smrť príbuzných, okresný súd žiadal pripojiť spis sp. zn. 7 C 277/08,

- 5. máj 2009 – okresný súd zistil, že spis sp. zn. 7 C 277/08 nie je možné pripojiť, pretože v tomto konaní bol vyhlásený rozsudok a z dôvodu podania odvolania bude spis zaslaný odvolaciemu súdu,

- 10. marec 2010 – okresný súd nariadil pojednávanie na 19. apríl 2010,

- 19. apríl 2010 – okresný súd pojednávanie po vypočutí prítomných účastníkov odročil na neurčito na ďalšie dokazovanie s tým, že právni zástupcovia účastníkov mali predložiť návrhy na dokazovanie, prípadne otázky na znalecké dokazovanie,

- 29. apríl 2010 – právny zástupca odporcu predložil návrhy na dokazovanie,

- 5. máj 2010 – právny zástupca sťažovateľa predložil návrhy na dokazovanie,

- 7. máj 2010 – okresný súd vylúčil spis sp. zn. 7 C 277/08,

- 28. jún 2010 – právny zástupca odporcu predložil otázky pre znalca,

- 12. október 2010 – okresný súd uznesením nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru klinickej psychológie detí,

- 20. október 2010 – uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania bolo doručené sťažovateľovi,

- 11. január 2011 – okresný súd z dôvodu neprinávratenia doručienky o doručení uznesenia z 12. októbra 2010 súdnemu znalcovi inicioval na pošte reklamačné konanie,

- 3. marec 2011 – spis bol zaslaný súdnemu znalcovi na účely vypracovania znaleckého posudku.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva

alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 164/08 o žalobe maloletého sťažovateľa o ochranu osobnosti došlo v období po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009 k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom

konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania na okresnom súde je ochrana osobnostných práv sťažovateľa, k zásahu do ktorých malo dôjsť konaním odporcu, ktorý pri dopravnej nehode usmrtil jeho matku a starého otca. Táto udalosť mala nepochybne priamy vplyv na život sťažovateľa, takže výsledok konania má priamy dopad aj na jeho existenčnú sféru, t. j. povaha tohto konania si preto vyžaduje mimoriadnu starostlivosť a pozornosť všeobecného súdu venovanú efektívnemu a rýchlemu postupu, aby bol naplnený účel súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04, I. ÚS 241/06).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na predmet konania, ktorým je ochrana osobnostných práv, ktorého prerokovanie tvorí štandardnú rozhodovaciu prax prvostupňových súdov v občianskoprávných veciach, ten nesignalizuje, že by išlo o právne zložitú vec. Pokiaľ ide o faktickú zložitú vec, tú by mohla na prvý pohľad signalizovať potreba nariadenia znaleckého dokazovania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že k jeho nariadeniu došlo až v poslednej etape ústavným súdom skúmaného obdobia v postupe okresného súdu, ani táto skutková okolnosť nemohla objektívne prispieť k predĺženiu posudzovaného konania okresného súdu. Napokon ani sám okresný súd vo svojom vyjadrení nenamietal zložitú napadnutú vec.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd v posudzovanom období nezistil v jeho správaní (v správaní jeho zákonnej zástupkyne) žiadnu takú skutočnosť, ktorú by bolo potrebné pripočítať na jeho ťarchu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom okresného súdu v období po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009 a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa

konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd zistil, že postup okresného súdu sa počas skúmaného obdobia nevyznačoval vždy plynulým a efektívnym postupom. Aj napriek skutočnosti, že ústavný súd už vo svojom rozhodnutí z 19. februára 2009 konštatoval v postupe okresného súdu priet'ahy v skúmanom konaní, okresný súd od tej doby vykonal ďalší procesný úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu veci až 10. marca 2010, keď nariadil vo veci vôbec prvé pojednávanie na 19. apríl 2010, t. j. okresný súd po rozhodnutí ústavného súdu vykonal vo veci prvý meritórny procesný úkon až po viac ako jednom roku. V uvedenej súvislosti nie je zanedbateľným, že prvé a zatiaľ aj jediné pojednávanie uskutočnené v predmetnej veci 19. apríla 2010 sa konalo po viac ako 3 a pol roku od začatia konania (t. j. od 4. októbra 2006), resp. po viac ako 2 rokoch a 2 mesiacoch odkedy vec napadla okresnému súdu (od 1. januára 2008). Ústavný súd tiež zistil, že po 5. máji 2010, keď už obidvaja právni zástupcovia predložili v zmysle záverov z pojednávania konaného 19. apríla 2010 návrhy na dokazovanie, okresný súd začal vo veci konať až 12. októbra 2010, keď nariadil vo veci znalecké dokazovanie, t. j. po viac ako 5 mesiacoch.

V dôsledku neefektívneho a nesústreďeného postupu okresného súdu sa tak skúmané konanie, aj napriek ústavným súdom už v minulosti konštatovaným priet'ahom v tomto konaní, predĺžilo v posudzovanom období o viac ako 1 rok a 5 mesiacov.

V uvedených súvislostiach neobstoja ani obranné tvrdenia okresného súdu, že k predĺženiu konania v skúmanom období prispela aj zmena zákonného sudcu. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 52/99, I. ÚS 35/03, II. ÚS 200/05) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších zamestnancov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 164/08 v období po vydaní rozhodnutia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 53/09-14 z 19. februára 2009 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'účinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadost'účinenia v sume 7 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľa dostatočným zadost'účinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadost'účinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na zistenú neefektívnu činnosť, ako aj nečinnosť okresného súdu, ako aj s prihliadnutím na už v minulosti ústavným súdom konštatované prietahy v skúmanom konaní považuje za primerané v sume 3 000 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'účinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich náhradu v sume 254,88 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2010 je 120,23 € a hodnota režijného paušálu je 7,21 €.

S poukazom na výsledok konania ústavný súd priznal sťažovateľovi nárok na úhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2010 (prevzatie a príprava zastúpenia, ako aj podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 254,88 € vrátene režijného paušálu, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2011